

Psalm 27: *Dominus illuminatio.*

(v. David.)

*Ik zal zingen en spelen
voor de Ene.*

Johann Sebastiaan Bach. U schreef bij kaarslicht,
met ganzenveren pen, muziek die later
de hemel zou openen voor zoveel mensen. Maar dat
wist U natuurlijk niet, U schreef gewoon muziek als
Uw werk. De kerk wenste een cantate, dus U schreef
de hemel die kerk binnen, alweer, voor de
zoveelste maal. Hoorden de mensen dat dan niet?

Hoorden ze de hemel niet, de droefheid, de vreugde,
de storm en de regen, de eeuwigheid die toen ook al
glansde over al die klanken? En de musici en zangers,
wisten ze niet dat wij, eeuwen later, al musicerend,
hetzelfde zouden voelen als zij: het ontzag voor het ambacht
en daarna: niets anders dan liefde? Dat gevoel
dat alles gereed is om de wereld heel te maken, om
de mensheid als in één adem te verenigen?

Maar net als zij weten wij beter: het was
niet genoeg. Want na elk slotakkoord is de wereld
toch weer gewoon. Maar niet hetzelfde, want
wij schudden ons hoofd om alle klank
te laten vervliegen en wij wrijven in onze ogen en
kijken rond. Maar altijd zien wij toch hoe her en der
schoonheid is gebleven, hoe over mensen en dingen
een vederlicht sterrenstof van klank is uitgestrooid.

Ach, ik fantaseer maar wat. Ik heb gewoon wat
mooie woorden op een rij gezet. En daarom alleen
nog dit: ik geloof in de muziek van Bach.